

Miljøministeriet

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-4770
Den 18. marts 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1090 stillet den 10. marts 2021 af Dennis Flydtkjær (DF).

Spørgsmål nr. S 1090

”Hvad er ministerens holdning til naturbeskyttelseslovens § 3, som giver unødigt bureaukrati og mindre biodiversitet for en række grunde udlagt til fritidshuse, og er der i ministerens optik behov for justeringer af paragraffen i lyset af artiklen »Omlæg jeres jord – ellers bliver den beskyttet natur« i Dagbladet Ringkøbing-Skjern den 10. marts 2021?”

Svar

Reglerne i naturbeskyttelseslovens § 3, der er fra 1992, indeholder en generel beskyttelse af en række nærmere opregnede naturtyper – naturlige søer, vandløb, heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev. § 3-beskyttelsen består i et forbud mod ændringer i tilstanden af de angivne naturtyper.

Hvorvidt et areal – bortset fra vandløb, hvis beskyttelse beror på udpegning – er omfattet af § 3-beskyttelsen eller ej, beror alene på, om arealet opfylder kriterierne for at udgøre en (eller flere) af de i § 3 angivne naturtyper. § 3-beskyttelsen er således en dynamisk beskyttelse. Man taler i den forbindelse om, at et areal kan henholdsvis ”vokse ind i” og ”vokse ud af” § 3-beskyttelsen.

Af forarbejderne til naturbeskyttelsesloven fremgår bl.a., at reglerne i lovens § 3 er udtryk for en generel samfundsmæssig interesse i opretholdelse af de beskyttede naturtyper.

Regeringen har ikke planer om at tage initiativ til at ændre reglerne i naturbeskyttelseslovens § 3 om beskyttede naturtyper, efter at forbuddet mod sprøjtning, gødskning og omlægning af § 3-beskyttede arealer blev vedtaget sidste år med lov nr. 1057 af 30. juni 2020.

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum